

Peter op avontuur in Muzenland

Welkom aan alle lieve kinderen

Vandaag is de dag eindelijk hier!

Vandaag is de dag dat jullie op avontuur gaan...

Maar naar waar gaan jullie dan?

Ik zal het jullie vertellen!

Maar eerst moet ik jullie laten kennis maken met wie jullie allemaal op avontuur gaan, want een avontuur is nooit leuk als je alleen gaat.

Wie gaat er al zeker mee?

- Jij met je hele klas
- De juf
- Ik

En we nemen nog wat rare figuren mee, maar ik stel je er even aan voor.

Aan de rand van het bos woont een jongetje.
Dat jongetje, dat heet Peter.
Hij woont daar samen met zijn opa.
In zijn tuin vindt je een grote vijver.
Dankzij de vijver komen er graag dieren langs.

Zal ik jullie eens iets vertellen over Peter?
Ik zal jullie vertellen van hoe ik Peter leerde kennen!
Hou je maar al klaar, want het is een spannend
verhaal...

Peter en de wolf

Er was eens een jongetje dat Peter heette. Op een vroege morgen opende hij het tuinhek en liep de grote, groene wei in vlak naast het bos.

Op de tak van een hoge boom zat Peters beste vriendje, een vogeltje, en hij tsjilpte: "Het is hier heerlijk rustig."

Maar daar kwam ook een dikke eend aangewaggeld. Ze was blij dat Peter het hek had opengelaten, want ze had zin in een duik in de vijver.

Toen het vogeltje de eend zag, vloog ze naar beneden en ging naast haar in het gras zitten.

"Wat ben jij nou voor vogel dat je niet kunt vliegen?" vroeg het vogeltje.

"Kwaak!" riep de eend. "En wat ben jij voor vogel dat je niet kunt zwemmen?" En ze plonsde de vijver in.

Opeens zag Peter een kat, die langzaam kwam aansluipen door het gras. De kat dacht: Als het vogeltje zo aan het kabbelen is, kan ik 't makkelijk vangen en opeten! En op zijn zachte pootjes sloop hij eropaf. Maar Peter riep: "Kijk uit!" En gelukkig vloog het vogeltje op tijd de boom in. Vanuit het midden van de vijver kwaakte de eend brutaal naar de kat. Daar was ze veilig.

De kat keek nog eens naar het vogeltje in de boom en dacht: Is het wel de moeite waard om naar boven te

klimmen? Als ik bij het vogeltje ben, dan is het al weg gevlogen. Miauw!

Toen kwam opa naar buiten. Hij was heel boos, omdat Peter zomaar was weggelopen. "Stel je nou eens voor dat er een grote boze wolf was gekomen, wat had je dan gedaan?"

Peter luisterde niet eens naar zijn opa, want hij was helemaal niet bang voor wolven. Maar opa dacht er anders over. Hij nam Peter mee naar huis en deed het hek heel goed op slot.

Maar... het hek was nog niet dicht of uit de bosjes kwam iets aangeslopen.

Het was een grote, enge, dikke, boze wolf...

In een flits zat de kat in de boom. De eend in de vijver kwaakte en kwaakte en van de opwinding kwaakte ze zichzelf uit de vijver. De wolf kwam steeds dichterbij, en wat de eend ook probeerde, ze kon niet aan hem ontsnappen. In één hap slokte de wolf de eend naar binnen.

Het vogeltje zat ook nog steeds in de boom - niet te dicht bij de kat, natuurlijk - en onder de boom sloop de wolf heen en weer. Met grote, hongerige ogen gluurde hij naar de kat en het vogeltje.

Intussen stond Peter achter het hek en bekeek de wolf eens goed, want bang was hij nog steeds niet. Toen ging

Peter naar de schuur, haalde daar een stuk touw en klom over de tuinmuur. Over die muur hing een tak van de grote boom. Peter pakte de tak beet en klom de boom in.

"Vogeltje, ga jij eens naar de wolf," zei hij, "en probeer hem af te leiden. Maar zorg er wel voor dat hij je niet te pakken krijgt!"

De wolf hapte woedend naar het vogeltje. Woest werd de wolf, omdat het vogeltje veel slimmer was dan hijzelf.

Intussen maakte Peter een lus in het touw en liet die langzaam uit de boom naar beneden zakken.

Hij zorgde ervoor dat de staart van de wolf stilletjes in de lus kwam. Stilletjes trok Peter de lus van het touw wat strakker rond de staart van de wolf. De wolf begon het plannetje echter door te hebben. Hij rende woedend heen en weer. Maar hoe harder de wolf tekeerging, des te strakker werd de lus vast getrokken.

De wolf was gevangen!

Op dat moment kwamen er een twee jagers uit het bos.

We schieten hem neer! "Niet doen! Niet schieten!" riep Peter, toen hij hen zag.

"Het vogeltje en ik hebben de wolf gevangen. Jullie moeten ons helpen om hem naar de dierentuin te brengen."

En daar gingen ze dan, in een vrolijke optocht. Peter liep natuurlijk voorop. Daarachter kwamen de jagers met de wolf aan een touw.

Boven de optocht vloog het vogeltje. Hij tsjilpte blij: "Peter en ik zijn echte helden, want wij hebben de wolf gevangen. Tsjilp, tsjilp!"

Een verrassing voor Peter

Omdat Peter zo een moedige daad had gedaan, vond opa dat hij Peter moest verrassen.

Hij dacht en dacht en dacht en vond uiteindelijk de beste verrassing. Peter ging heel blij zijn!

Toen Peter de volgende dag wakker werd, gebeurde dit niet zoals anders.

Hij hoorde namelijk hemelse klanken.

Niet van de dieren die in het bos zaten,

Niet van de bomen die door de wind bewegen,

Niet door de regen op de daken want de zon scheen.

Hij ging naar beneden om te kijken waar de muziek vandaan kwam.

Als hij beneden stond, kon hij zijn ogen niet geloven!

In de woonkamer stond een heel orkest!

Opa had als verrassing een lied laten maken voor Peter.

Het ging over zijn avontuur met de wolf.

Luister ook maar eens:

<https://www.youtube.com/watch?v=4RePOID0EcY>

Maar opa was nog niet klaar met verrassingen geven!

Hij nam Peter mee naar de keuken.

Op de keukentafel stond een groot ontbijt met alles wat Peter lekker vond; pannenkoeken, aardbeien, cornflakes, vers sinaasappelsap, ...

Peter begon te eten, te drinken, nog wat eten en nog wat drinken tot hij niet meer kon.

Ook voor Peter's beste vriend, het vogeltje, had opa allerlei eten klaar gezet want ook hij had goed geholpen.

Opeens zag Peter een gouden enveloppe liggen tussen het eten en drinken.

Hij deed heel snel de enveloppe open.

Lieve Peter en vrienden

Omdat je zo een goede en moedige daad hebt gedaan, krijg je van mij (je opa) een verrassing!

Omdat je duidelijk niet bang bent om op avontuur te gaan en nieuwe dingen wil ontdekken, stuur ik je op reis!

Niet zomaar naar een of ander land, maar je gaat op reis naar Muzenland!

Maak je klaar. Ze verwachten je morgen aan de boom waar je wolf hebt gevangen.

Liefs opa

Aan Peter en vrienden

Het vertrek naar Muzenland

De volgende morgen stond Peter al heel vroeg aan de boom te wachten. Na even wachten kwam ook het kleine vogeltje naar Peter gevlogen.

‘Ik vind het zo spannend!’ zei het vogeltje. ‘Ik ben ook heel nieuwsgierig wat er allemaal gaat zijn in Muzenland’, zegt Peter.

Het duurde nog zeker een uur voordat er iemand naar Peter en vogel kwam.

Hallo Peter

We kunnen nog niet vertrekken!
We wachten eerst nog op de
leerlingen die dit boek aan het
lezen zijn...

Zij moeten eerst nog iets doen
voor zij mogen meegaan.

‘Wat moeten wij dan doen?’ vragen de leerlingen.
‘Wel’, antwoordt de lieve fee, ‘Jullie moeten eerst bewijzen dat jullie zo dapper zijn als Peter en vogel.’

‘Hoe moeten wij dit dan doen?’ vragen de leerlingen.
‘Jullie worden straks verdeeld in groepjes. Daarna krijgen jullie allemaal een tekstje. Samen gaan jullie het verhaal naspelen dat Peter gisteren heeft meegemaakt met de wolf. Enkel zo kan je aan ons laten zien dat jullie dapper genoeg zijn om mee te gaan naar Muzenland.’
legt de lieve fee uit.

De leerlingen gaan aan de slag. Ze doen al de stapjes die de lieve fee net verteld heeft.

De juf zal goed kijken of ze wel echt mee mogen op avontuur, want dat is enkel voor echte durvers!

En juf,
Mogen ze mee op avontuur naar
Muzenland?

Nu iedereen bewezen heeft dat hij of zij dapper genoeg is, kunnen we vertrekken.

Peter, vogel, de leerlingen en de lieve fee vertrekken naar Muzenland.

De tocht naar Muzenland is heel zwaar.

Ze stappen, stappen, stappen, stappen, ...

Ze lopen, lopen, lopen, lopen, ...

Ze huppelen, huppelen, huppelen, huppelen, ...

Ze hinkelen, hinkelen, hinkelen, hinkelen, ...

Tot ze helemaal boven in Muzenland zijn.

Na zoveel stappen is de dag aan zijn einde gekomen en kruipt Peter in zijn bed. Maar hij gaat nog niet slapen! Hij denkt nog even na over wat hij allemaal al heeft meegemaakt.

Ik vind het echt een eerste leuke dag! Jij ook?

Wat vond ik goed aan mijn toneelstuk?

Wie was de leider?
Wie deed goed mee?

Wie verstond ik niet zo goed in mijn toneelstuk of dat van een ander?

Wie heeft dat echt goed gedaan in het toneel?

Wat vond ik niet goed aan mijn toneelstuk?

Wat vond ik van het muziekstuk van opa?

Daarna gaat hij zachtjes naar dromenland.

Op stap naar l'oiseau eiland

De volgende morgen is iedereen al vroeg wakker. Iedereen is klaar voor het avontuur!

Er is juist één klein probleempje...

De lieve fee is weg! Ze is nergens te bespeuren.

‘Wij zijn dapper genoeg! Wij kunnen dit wel alleen!’ zegt Peter.

‘Ben je zeker?’ vraagt vogel.

‘Ja! Wij hebben het de lieve fee al getoond. Misschien is ze daarom weggegaan.’ vertellen de leerlingen. ‘Ze vindt ons dapper genoeg om alleen te gaan.’

Samen vertrekken ze. Peter op kop, daarna de leerlingen, vogel in de lucht en helemaal achteraan de juf. Die is nog een beetje moe.

Iedereen stapt goed door. Tot plots...

Ze komen aan een zandweg. Ze weten niet goed of ze door deze weg zouden gaan.

Ze gaan er toch door.
De dappere leerlingen gaan nu eerst.

Op het einde van de weg staan ze plots stil!

Ze hebben iets gezien!

Ze gaan een beetje dichterbij naar het onbekende wezentje.

Wanneer ze daar aankomen, kwam het wezentje naar hen toe.

‘Hallo kinderen, Peter, vogeltje en juf. Vandaag hebben jullie veel geluk want je mag de hele dag bij mij blijven.’ zegt het mannetje.

‘Mijn naam is Beeldie. Ik hou ervan om op het strand te zijn. Wisten jullie trouwens ...

Oh nee, ik ga het jullie niet vertellen. Ik ga het jullie laten doen!’

Ik vind het super om een dictee te doen in het zand.

Maar een dictee is bij ons helemaal anders dan bij jullie.

Bij ons gebruiken wij een tekenpotlood en moet je geen letters schrijven, we gaan enkel tekenen!

Maar ook het tekenen is anders dan bij jullie.

Er wordt straks een verhaal verteld en jullie moeten dat verhaal tekenen. Dit doe je niet door figuurtjes te tekenen, maar door te werken met een lijn.

Jij beslist dan wanneer de lijn gaat krullen, recht is, boogjes maakt, ...

Er is maar 1 afspraak; je komt met je potlood van je blad tijdens het dictee.

‘Zo een leuk dictee wil ik ook wel eens doen!’ roept een leerling.

‘Ja, ik ook’ en ‘ik ook’ roepen allemaal leerlingen.

‘Oké’, zegt de juf, ‘We gaan zo een dictee doen. Neem allemaal een schrijfpotlood. Je krijgt van mij ook een wit blad om je dictee op te doen.’

‘Luister aandachtig’, zegt de juf voor ze aan het dictee begint.

‘Ik ga op reis en ik wandel heel voorzichtig vooruit

Ik spring over een sloot

Ik huppel verder

Ik klim op een hele hoge berg

Ik maak rondjes boven op de berg

Ik glijd naar beneden

Ik val met mijn billen in een kriebel struik

Ik lach van de kriebels en ik rol heen en weer

Ik rol naar de zee

Ik neem een frisse duik

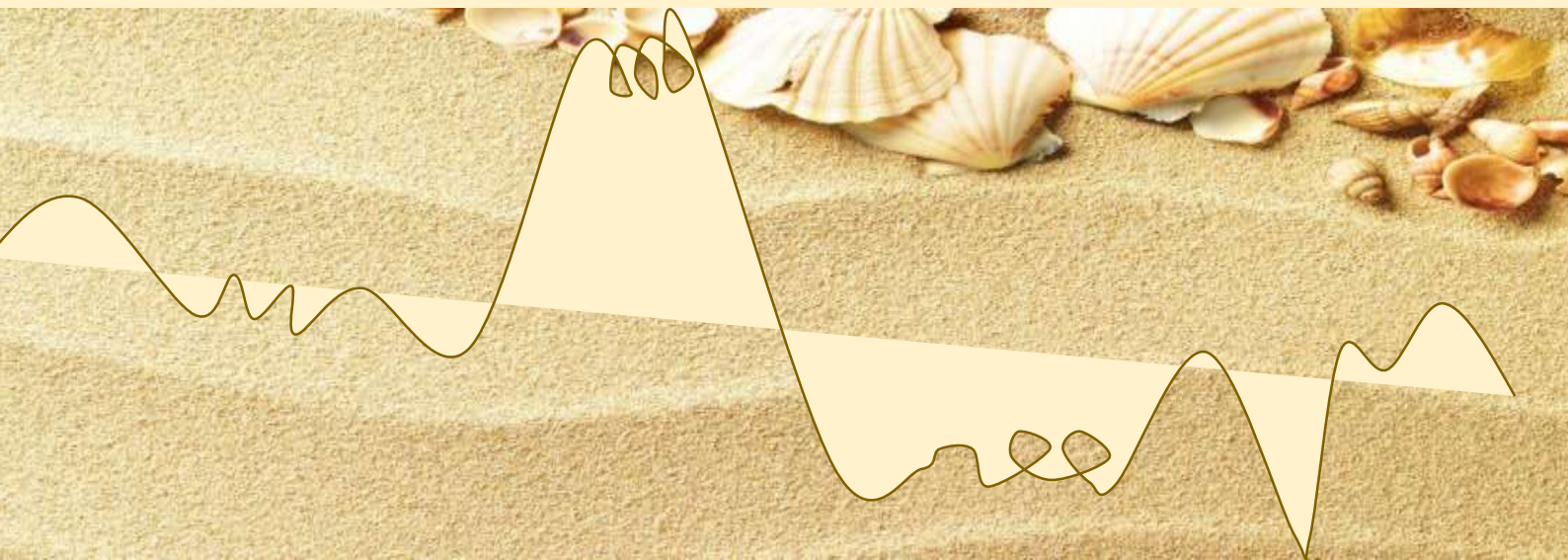
Ik dobber heerlijk in het water’

‘Zo, het tekendictee is gedaan!’ vertelt de juf.

Al de leerlingen beginnen aan elkaar te vragen wat ze hebben, ze kijken op elkaar blad. Ze zijn heel nieuwsgierig wat de anderen hebben gedaan.

De juf bespreekt heel kort de werkjes met de leerlingen en Peter. Want ook Peter heeft eentje gemaakt.

We gaan met z’n allen naar het tekendictee van Peter kijken.

‘Peter heeft iets leuks gedaan’, zegt vogel. ‘Hij heeft zijn vlakken ingekleurd.’

‘Dat wil ik ook doen!’ roept een leerling!

‘Jullie mogen ook jullie vlakken inkleuren, maar zorg dat de lijn nog zichtbaar is.’ roept de juf.

De leerlingen luisteren al niet meer, want ze zijn volop bezig.

Beeldie hangt al de tekendictees op.

‘Dat doe ik graag’, vertelt Beeldie terwijl hij zich nestelt voor de tekendictees.

‘Wat doe je graag?’ vraagt Peter.

‘Kijken naar kunst! Dat vind ik heel leuk om te doen.’ zei Beeldie vol overtuiging.

‘Doen jullie dit vaak?’ vraagt Beeldie. ‘Kijken jullie vaak naar kunst?’

De leerlingen denken even na. Dit doen ze eigenlijk niet zo heel veel. ‘Soms eens in de klas, soms eens in een museum, maar eigenlijk niet veel.’ antwoordt een leerling.

‘Dan gaan we daar nu verandering in brengen.’ De juf heeft een kunstwerk gekozen van Kadinsky. Ik wil dat jullie daar nu 1 minuut heel goed naar gaan kijken.’ zegt Beeldie tegen de leerlingen, Peter en Vogel.

‘Oké, nu gaan we het schilderij wegdoen. Nu gaan jullie dit schilderij proberen natekenen. Je hebt daarjuist 1 minuut de tijd gehad om goed te kijken.’ zegt Beeldie.

‘Maak je klaar. Neem je potlood, een wit blad papier, neem alles wat je denkt nodig te hebben om het kunstwerk na te tekenen. En begin maar...’ lachen Beeldie en de juf.

‘We gaan nu weer naar het kunstwerk gaan kijken. En kunnen jullie goed naar kunst kijken?’ wil Beeldie weten.

‘Wat hadden jullie allemaal gezien?’ vraagt hij zich nieuwsgierig af.

‘Ik heb ook een lievelingskunstwerk! Wil je het eens zien?’

Al de leerlingen, Peter en vogel willen het kunstwerk zien.

Wanneer ze het te zien krijgen, vindt vogel het heel mooi! Hij is er helemaal op verliefd.

‘Wat zien jullie in de kunstwerk? Kijk nu eens goed naar het kunstwerk.’

‘Wie weet of kan raden hoe dit kunstwerk heet?’

‘L’oiseau van Karel Appel. Daarom heet ook dit eiland zo. Want dit is mijn eiland en dit is mijn lievelings-kunstwerk.’ legt Beeldie uit. ‘Weet iemand wat l’oiseau betekend?’ vraagt Beeldie. Wel, dat kan de juf goed vertellen.

‘Nu is het weer aan jullie!’ vertelt Beeldie. ‘Ik heb dit kunstwerk ooit eens nagemaakt helemaal alleen door heel goed naar het kunstwerk te kijken!

Maar jullie moeten dit niet alleen doen, want jullie zijn met veel leerlingen, Peter en vogel!’ Maakt Beeldie als conclusie.

‘Jullie krijgen straks een stuk van het kunstwerk. Er is een stuk voor iedereen.

Wanneer je jouw kunstwerk krijgt, dan ga je eerst heel goed kijken! Want daarna ga je dit natekenen. Je moet goed opletten, want je hebt maar 1 stukje van het kunstwerk dus je zal heel goed moeten kijken dat het stukje daarnaast goed aan vast gemaakt kan worden.

Zo gaan wij een nieuw en toch hetzelfde kunstwerk maken.’ legt beeldie uit.

‘Begrijpt iedereen de oefening?’ vraagt Beeldie.

‘Oké, dan mogen jullie beginnen. Al het materiaal dat jullie zien liggen, mogen jullie gebruiken.’ vertelt Beeldie terwijl de leerlingen, Peter en vogel in stilte aan het werken zijn.

Na enige tijd zijn de leerlingen, Peter en vogel klaar. Ze hebben hun deel van het kunstwerk nagetekend en ze staan te poppelen om het kunstwerk samen te leggen en een nieuw kunstwerk te maken.

Net zoals bij een puzzel, beginnen ze door samen te werken aan het maken van het kunstwerk.

Stukje voor stukje wordt er weer een deel bijgelegd.

En zo komen ze aan het nieuwe kunstwerk!

‘We gaan de delen vastkleven, zo behouden we ons nieuw oud kunstwerk.’

‘Ik kan het bij de tekendictes hangen’, bedenkt Beeldie zich.

Het wordt al een beetje donker op het strand, dus beslissen de vrienden om de tent op te zetten.

Maar weer gaat hij nog niet slapen! Hij denkt nog even na over wat hij allemaal al heeft meegemaakt.

Hoe vond ik het tekendictee?

Hoe vond je het maken van het kunstwerk?

Wat vond ik moeilijk om te doe vandaag? Waarom?

Wat vond je gemakkelijk vandaag? Waarom?

Is er volgens mij iets fout gegaan? Wat is er dan fout gegaan?

Heb ik voldoende gekeken naar de kunst?

Vond ik het leuk?

Daarna gaat hij zachtjes naar dromenland.

Waar zijn de dieren?

's Morgens wordt Peter wakker van een heerlijk geluid.

Hij hoort de vogeltjes fluiten, de muizen piepen, de blaadjes vallen, een slang slissen, ...

'Wat?' denkt Peter 'Een slang! Oh nee, wat moet ik nu doen? Wat als die mij aanvalt?'

Stilletjes gaat de tent van Peter open. Peter kijkt me heel veel schrik naar de opening. Hij wil helemaal niet gebeten worden door een slang!

De opening gaat volledig open en...

De leerlingen komen tevoorschijn! Ze hadden Peter gefopt door een slang na te doen.

‘Zou het niet leuk zijn om allemaal dieren na te doen?’ zegt Peter.

De leerlingen zijn dolenthousiast en beginnen te verzinnen.

‘Weet je wat ook leuk zou zijn?’ vertelt de leerling ‘dat een geluid verzinnen bij ons kunstwerk!’

Ook nu zijn de leerlingen en Peter enthousiast en beginnen ze te verzinnen.

Peter denkt plots aan iets! Hij heeft nog een lied over dieren. Hij heeft dat ooit thuis eens gemaakt samen met vogel en de andere dieren.

‘Willen jullie mijn lied graag horen?’ vraagt Peter.

‘JA!’ roepen de leerlingen luid.

Peter en vogel beginnen te zingen.

<https://www.youtube.com/watch?v=P4YvLombMO8>

‘We kunnen een spelletje spelen.’ zegt vogel.

‘Elke keer als jullie een dier horen, zet je je recht.
En elke keer als jullie een geluid van een dier horen,
steek je jouw hand in de lucht.’ legt vogel uit.

Terwijl Peter en vogel weer beginnen te zingen,
luisteren de leerlingen aandachtig naar het verhaal.

‘Hebben jullie al gehoord wat er zo speciaal is aan ons
lied?’ vraagt Peter.

De leerlingen denken na.

‘ik weet het!’ roept de leerling ‘Vogel zingt steeds na
wat Peter zingt.’

Bij het horen van het prachtige gezang is Muzokio toch heel nieuwsgierig. Hij kruipt dan ook stilletjes dichterbij Peter en de rest van de groep. Hij wil ook meezingen en plezier maken.

Peter ziet hem in de struiken zitten en roept hem.

‘Wat is jouw naam?’ vraagt Peter.

‘Ik heet Muzokio en ik hou van zingen en muziek.’ zegt Muzokio.

‘Dat komt goed uit, want we zijn net aan het zingen.’
Vertelt Peter ‘Doe gezellig mee. Ik ging het net leren aan de leerlingen.’

Samen met Vogel leert Peter de leerlingen en Muzokio het lied aan. Ze doen dit stukje per stukje. Elke keer komt er ook een nieuw dier bij.

Zo komen na het kleine vogeltje, ook de grote wolf, de kwakende eend en de sluwe kat aan bod.

‘Ik weet een spel’, zegt de juf ‘Ik geef jullie allemaal een kaartje met een dier op. Je gaat zoeken naar iemand die hetzelfde dier heeft.’

‘Heb je ze gevonden?’ vraagt de juf. ‘Super, dan kunnen we verder. Nu gaan jullie voor dat dier een geluid verzinnen.’

De leerlingen verzinnen een geluid voor hun dier. Ook Peter doet mee en denkt heel erg na.

‘Nu ga ik het lied voorzingen en jullie zingen na. Je moet in het tweede stukje goed luisteren, want wanneer je jouw dier hoort, doe jij je geluid.’ legt de juf uit.

Iedereen speelt het spel van de juf al zingend.

‘Ik heb een tof spel’, vertelt Muzokio ‘Wat als we nu eens een nieuw dier gaan verzinnen. We mogen alles kiezen, het mag zelfs een uitgevonden dier zijn. We schrijven de naam van ons dier op en geven dit aan de juf. Die kan dat altijd goed bijhouden.’

‘Nu doen we hetzelfde als daarjuist. We zingen het lied en wanneer jouw dier getrokken en gezongen wordt, dan doe je het geluid na.’ legt Muzokio uit.

‘Maar wie wil voorzingen?’ vraagt Muzokio.

‘Dat zal ik wel doen.’ zegt de juf.

Iedereen begint te verzinnen. Nadien begint ook iedereen te zingen. Het ene gekke dier na het andere.

‘Zoals jullie zien’, zegt Muzokio ‘hebben wij hier niet veel instrumenten in ons land.’

‘Spelen jullie dan nooit muziek?’ vraagt een leerling.

‘Tuurlijk wel.’ Antwoordt Muzokio ‘maar wij lossen dit anders op. Wij maken instrumenten van materialen dat we zien. Bv. wij wrijven 2 blaadjes over elkaar en maken zo geluid.’

‘Probeer dit ook maar eens! Je kijkt rond je heen en je zoekt materialen waarmee jij geluid kan maken. Met deze geluiden kunnen we dan muziek maken voor ons liedje dat we net geleerd hebben.’ Verbeeldt Muzokio zich.

‘Waarom niet?’ denkt de leerling ‘Ik begin al. Wie doet er nog mee?’

‘Ikke!’ roepen de anderen.

Iedereen begint te zoeken naar materialen en begint muziek te maken op het lied dat we gezongen hebben.

Na het muziek maken vraagt Muzokio zich wel iets af.

‘Hoe komen jullie hier eigenlijk? En wat komen jullie hier doen?’ vraagt hij aan de anderen.

‘Wel, wij waren heel dapper en mochten daarom naar Muzenland komen. We zijn hier gekomen met de lieve fee om allemaal avonturen te beleven, maar we vinden de lieve fee niet meer.’ vertelt Peter.

‘Ik weet waar de lieve fee is, maar dat is wel eventjes van hier. Zij heeft namelijk vleugels en kan dus heel snel gaan, maar wij moeten wel een eind wandelen.’ zegt Muzokio.

‘Volg mij! Ik leid jullie naar de lieve fee.’ Lacht Muzokio terwijl hij als een echte leider helemaal vooraan stapt.

‘Oké, hier gaan we onze tent opzetten. Het is nog een lange weg en we kunnen dat vanavond niet meer allemaal doen, dus kruipen we beter in ons tentje.’ stelt Muzokio voor.

Iedereen is akkoord en al vlug is het tijd om in de tent te kruipen. Maar voordat Peter gaat slapen, denkt hij nog even na over de dag...

Daarna gaat hij zachtjes naar dromenland.

Kunst voor grote kenners

‘Goedemorgen!’ roept Muzokio heel luid.

‘Tijd om op te staan.’

Iedereen wordt wakker na het geroep van Muzokio.

‘Gaan we vandaag naar de lieve fee?’ vragen de leerlingen.

‘Ja, ik breng jullie er heen. Maak jullie maar klaar!’ zegt Muzokio.

Iedereen maakt zich klaar om te vertrekken.

Na een tijdje is alles ingepakt en beginnen ze te wandelen.

Zo komen ze weer aan het strand. Ze kijken goed rond zich heen en dan plots...

‘Beeldie’ schreeuwt vogel van gelukkig.

‘Ik ben zo blij om jullie weer te zien’, zegt Beeldie.

‘Ik heb iemand ontmoet die ook jullie moeten ontmoeten’, vertelt Beeldie ‘Ze is zo mooi geel als de zon, ze heeft zo lange armen en benen als de takken van de bomen, zo een witte tand als een wit blad papier, zo grote ogen als knikkers, zo ... Ze is perfect.’

‘Medinaa! Medinaa!’ roept Beeldie luid.

Uit de verte komt iemand aangelopen.
Iedereen staat verbaasd te kijken wanneer Medinaa dichterbij komt.

‘Je hebt ze goed beschreven’, gniffelt vogel.

‘Maar, ze lijkt heel erg op jou’ zegt een leerling.

‘Ja, dat vond ik ook’ zei Peter.

Beeldie en Medinaa kijken naar elkaar en zien dat er sommige delen hetzelfde zijn, maar er zijn ook verschillen.

‘Het lijkt wel of je een kunstwerk bent en iemand heeft dan het kunstwerk een beetje veranderd om Medinaa te maken’ legt de juf uit.

Beeldie en Medinaa houden van kunst. Beeldie kijkt heel graag naar kunst, maar Medina doet nog iets anders met kunst.

‘Ik hou ervan om te vertellen wat ik zie in een kunstwerk’, vertelt Medinaa ‘Ik heb dit ooit eens met kinderen gedaan die ook op dit eiland waren.’

‘We zullen er eens naar luisteren en daarna proberen jullie het juiste kunstwerk te vinden ‘ legt Medinaa uit.

[https://accentoptalentverhalen.wordpress.com/les-4-
onderbouw/](https://accentoptalentverhalen.wordpress.com/les-4-onderbouw/) ‘9 – 11’

‘Zouden jullie het zelf ook zo kunnen?’ vraagt Medinaa.

‘Ja, ik wil’ zegt de ene leerling. ‘Ik ook’, zegt de andere.
‘Maar ik zou het nog beter doen’, zegt nog een leerling.

‘Goed, dan gaan we dit proberen’, zegt Medinaa vrolijk
‘Jullie krijgen allemaal een kaartje en daarop staat een kunstwerk. Straks mogen jullie beschrijven wat er op dat kunstwerk staat. De andere gaan kijken en wie hetzelfde kunstwerk heeft, steekt zijn hand omhoog.’

‘Ik doe mee, ik vind dat wel spannend. Beschrijven en kijken in 1 oefening. Dat is helemaal mijn ding’ zegt Beeldie heel blij.

De leerlingen, Peter, vogel, Beeldie en Muzokio zijn er helemaal klaar zijn. Ze beginnen één voor één te beschrijven en iedereen vindt een partner.

dichterbij komt.

‘Ik vind dat beschrijven heel erg leuk’, vertelt de juf ‘Ik ga nu iets beschrijven en jullie mogen dit tekenen.

Iedereen is klaar om te beginnen tekenen. Ze luisteren heel goed naar de het kunstwerk dat beschreven wordt.

‘Wat heb jij getekend?’ vraagt Peter aan een leerling.
‘Hoe heb jij dat getekend?’ vraagt een leerling aan vogel.

Iedereen bekijkt elkaars tekeningen. Ze gaan ook vergelijken met het echte kunstwerk.

‘Weet je wat ook heel leuk is’, bedenkt Peter zich, ‘zoals we in het begin vertelden over Medinaa en Beeldie.’

‘Hoe bedoel je?’ vraagt Muzokio.

‘Wel, we hadden toch gezegd dat ze precies een kunstwerk waren, maar dan een beetje veranderd. Zo kunnen we nu een kunstwerk maken’ legt Peter uit.

‘Maar hoe gaan we dit dan veranderen?’ vraagt Muzokio zich af.

‘Ik heb een idee’, zegt vogel. ‘Wat als we nu eens de dieren in ons kunstwerk steken waarover we gisteren hebben gezongen.’

‘Wat een schitterend idee!’ vindt iedereen.

‘Ik heb hier nog enkele kunstwerken staan’, zegt de juf. ‘We kunnen deze gebruiken.’

De juf toont enkele kunstwerken en iedereen begint aan de opdracht.

Ze werken de hele tijd door. Dit tot 's avonds laat om toch maar een kunstwerk te maken met iets nieuws in.

Ze zetten de tent op en kruipen in hun bedje. Peter denkt nog even na over de hele leuke dag van vandaag. 'Wat hebben we toch veel gedaan', denkt Peter.

Daarna valt hij zachtjes in slaap.

Bewegen met Zendi

De volgende dag staan ze vroeg op, want omdat ze gisteren veel opdrachten hebben gedaan met Beeldie en Medinaa zijn ze nog steeds niet bij de lieve fee.

Ze vertrekken richting de lieve fee. Het is al een hele bende geworden. Beeldie voorop, dan Medinaa, Peter, vogel, Muzokio, de leerlingen en al laatste stapte weer de juf. Die moet dringend een beetje meer gaan sporten als we terug naar huis gaan.

Als ze er bijna zijn, wil de juf even stoppen. Iedereen zet zijn materiaal neer en zet zich neer.

‘Hallo, hallo, hallo!’ horen ze plots.

‘Vanwaar kwam dat?’ vraagt Muzokio zich af terwijl hij rond zich heen kijkt.

‘Ik ben hier!’ horen ze weer.

‘Ik begrijp er niets van. Ik zie niemand!’ zegt een leerling.

‘Waarom zijn jullie niet aan het bewegen?’ vraagt Zendi.

‘Onze juf was moe en die wou even pauze’, vertellen de leerlingen over hun juf.

‘Dan bewegen jullie fout!’ zegt Zendi.

‘Hoe bedoel je?’ vraagt Peter.

‘Wel, als je moe wordt van het bewegen dan zijn jullie aan het sporten. Bij mij heb je dat niet, want ik doe iets speciaal’, zegt Zendi met overtuiging.

‘Wat doe je dan zo speciaal?’ vraagt Medinaa zich af.

‘Ik doe geen beweging, maar bewegingsexpressie. Zin om mee te doen?’ vraagt Zendi.

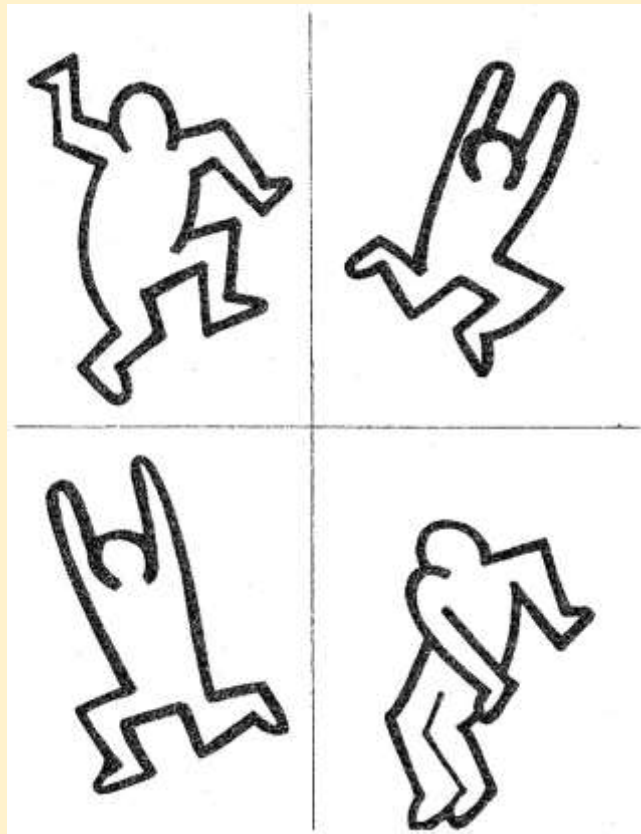
‘JA!’ roept iedereen luid.

Iedereen gaat klaar staan door veel afstand te houden van altijd. Zo kunnen ze het beste bewegen volgens Zendi.

‘Sluit allemaal jullie ogen. Je gaat om te beginnen enkel bewegen op de plaats waar je staat. Luister naar de muziek en laat de muziek uw bewegingen maken’ fluistert Zendi.

‘Doe zachtjes jouw ogen open. Nu ga je niet met elkaar beginnen praten, maar weer bewegen op de muziek maar deze keer mag je de volledig ruimte gebruiken’ fluistert Zendi na een tijdje.

Iedereen maakt bewegingen van de ene kant van het gras naar de andere kant. Niemand kan blijven staan op de muziek.

Na het lied gaat iedereen zitten.

‘Ik herkende dat lied’ zegt Peter.

‘Dat is het lied van opa over jou (Peter) en de wolf’, zegt een leerling tegen Peter.

‘Wat hebben jullie hier allemaal al gedaan op Muzenland?’ vraagt Zendi nieuwsgierig.

De leerlingen beginnen alles wat ze al gedaan hebben op te sommen. Het duurt wel eventjes voordat iedereen uitgepraat was.

‘Jullie hebben verschillende dieren rond dieren gedaan’, ontdekt Zendi.

‘Inderdaad, maar dat komt omdat ik een echte dierenvriend ben.’ zegt Peter terwijl hij lacht naar vogel.

‘Dan is de volgende bewegingsopdracht iets voor jullie!’ zegt Zendi vol overtuiging.

‘Ik ga dezelfde muziek terug opzetten, maar nu ga je niet meer zo bewegen als jezelf. Nee, nu ga je nadenken over een dier dat op deze muziek zou bewegen en dan ga je ook zo bewegen.’ zegt Zendi.

‘Dus we doen een dier na dat op de muziek hoort volgens ons? Dus vanaf dat de muziek start zijn we niet meer onszelf, maar wel het dier. Juist?’ vraagt Beeldie.

‘Helemaal juist’, zegt Zendi.

Van zodra de muziek start bewegen ze als echte dieren.
Peter veranderd helemaal in een wolf in zijn gedachten.

‘Dit lied en die bewegingen doen me weer denken aan mijn avontuur met de grote wolf’, zegt Peter.

‘Kan je het avontuur eens vertellen?’ vraagt Zendi.

‘Ik kan het vertellen terwijl je de muziek als achtergrond hebt’, vertelt de juf.

Iedereen luistert dan ook ontspannend wanneer ze begint te vertellen.

‘Wauw, jij kan dat heel mooi vertellen’, vindt Zendi.

‘Wat is jouw favoriete stuk?’ vraagt Peter aan iedereen.
Iedereen begint te antwoorden op zijn vraag.

‘Wacht!’ roept Zendi ‘We kunnen dit op een andere manier doen.’

‘In plaats van te vertellen wat hun favoriete stuk is, waarom laten ze dit niet zien?’ zegt Zendi.

Muzokio begrijpt er niets van. ‘Hoe bedoel je dan juist?’

‘Je kiest je favoriete stuk uit de tekst. Dit ga je tonen in bewegingen. Zoals we daarnet hebben gedaan. Maar in plaats van gewoon bewegingen te maken, ga je er nu een verhaal insteken’, zegt Zendi.

‘Ik ben al heel erg benieuwd’, geeft Zendi toe.

Iedereen begint te oefenen, bewegingen te verzinnen, een verhaal te maken met bewegingen...

Na het oefenen van iedereen komen ze weer bij elkaar.

‘Gaan we nu verder stappen naar de lieve fee?’ vraagt een leerling.

‘Gaan we onze verhalen niet laten zien?’ vraagt vogel.

‘We zullen eerst naar de lieve fee stappen, want die zal onze bewegingsdansen ook wel willen zien’, concluderen Beeldie en Medinaa.

Ze stappen allemaal door en zien uiteindelijk de lieve fee staan wachten. Ze was aan het wachten op ons. Ze wist dat wij naar haar gingen komen.

‘Ik ben zeer blij dat jullie mij gevonden hebben, maar vooral dat jullie Zendi, Muzokio, Beeldie en Medinaa hebben ontmoet’, vertelt de lieve fee.

Iedereen gaat zitten en aandachtig kijken we naar elkaars bewegingsdansen.

Na deze dansen is iedereen moe en kruipen ze in hun tent.

Peter moet zoals elke avond eerst nog even nadenken over zijn dagje van vandaag.

Hoe vond ik het om die bewegingen te maken als een dier?

Wat vond je het leukste deel van de dag?

Wie heeft dat echt goed gedaan vandaag?

Hoe maakte ik bewegingen zonder muziek?

Wat vond je niet leuk vandaag?

Wat vond je leuk vandaag?

Wat een gekke tijd in Muzenland

Nu iedereen eindelijk bij de lieve fee zijn geraakt, is ze heel blij. Ze is zelfs zo blij met dat ze iedereen terug uit zijn bed haalt en een kampvuur heeft gemaakt.

‘Zet jullie allemaal maar rond het vuur’, zegt de lieve fee.

‘Ik ga jullie enkele foto’s laten zien van jullie avonturen hier in Muzenland. We gaan daar rond het vuur dan wat over vertellen.’

Iedereen doet een woordje over de foto's die getoond worden en overlopen zo hun avonturen in Muzenland.

'Ik zou nu wel graag eens willen weten wat jullie nu het leukste, beste, fijnste, creatiefste, ... avontuur vonden van allemaal', zegt de juf.

'Ik ga jullie allemaal vragen stellen en het is aan jullie om deze te beantwoorden door naar een foto te stappen' legt de juf uit.

1. Ik voelde mij het beste bij deze activiteit.
3. Ik doe dit met veel plezier.
2. Ik neem de tijd die ik nodig heb hiervoor. Ik heb geduld om dit te doen zoals ik wil.
4. Ik genoot van elk moment in deze activiteit.
6. Ik ben trots op mezelf!
5. Ik zette door. Ik heb niet opgegeven.
14. Ik was heel tevreden over deze opdracht.
15. Ik heb hulp gevraagd. Dit ging wat minder.
12. Ik kan mij in deze opdracht helemaal smijten.
13. Ik werd heel boos! Het lukte me echt niet.
11. Ik heb heel veel fantasie kunnen gebruiken.
9. Ik heb iets gedaan/gemaakt waarbij ik dacht dat ik dat nooit zou doen.
10. Ik werkte heel nauwkeurig. Tot in de puntjes was alles afgewerkt.
8. Ik heb dingen uitprobeerd.
7. Ik stond open voor de gevoelens die naar boven kwamen.

Na al deze vragen zijn de leerlingen echt moe geworden. Ook al de anderen zijn heel erg slaperig en ze beslissen om te gaan slapen.

Maar nu ligt er nog een grote vraag te dobberen in het hoofd van Peter;

Peter kan niet meer vechten en valt in slaap.

Tijd voor talent

Wanneer ze de volgende dag opstaan en naar buiten gaan, zien ze dat er allerlei spullen buiten liggen.

‘Wat gaat er gebeuren?’ vraagt Peter.

‘Vandaag is de dag! Vandaag is de dag dat jullie mogen kiezen. Gisteren hebben we alles nog eens goed overlopen en op het einde werd er een vraag gesteld.’ legt de lieve fee uit.

‘Wel, vandaag gaan jullie terug op zoek naar die foto. Bij deze foto liggen opdrachten die jij kan uitvoeren. Dit zijn opdrachten waar jij zelf voor kiest. Het is volledig uw voorkeur.’ zegt de lieve fee, ‘dit doe ik om jullie talenten, die jullie allemaal hebben want dat heb ik gezien in Muzenland, te laten zien aan iedereen!’

De leerlingen, Peter en vogel kiezen voor een foto en beginnen vol enthousiasme aan hun opdrachten. Ze hebben er zin in om hun talent te laten groeien.

‘Na bepaalde tijd gaan we dan eens bekijken wat jullie hebben gedaan.’ zegt de lieve fee.

Terug naar huis...

De leerlingen, de juf, Peter en vogel nemen afscheid van hun vrienden in Muzenland.

‘Pfft, ik ben al moe en de tocht moet nog beginnen’,
zaagt de juf.

‘Daar weet ik een oplossing voor’, zegt de lieve fee.

‘Daag!’ roepen de vrienden van Muzenland nog, maar de leerlingen, de juf, Peter en vogel zijn al weggetoverd.

Ze vallen één voor één aan de boom waar hun avontuur ooit begon.

Bronvermelding:

(informatiebronnen die werden gebruikt in het boek.)

- <http://www.arendlandman.nl/2011/01/de-reis-als-als-metafoor-voor-leren-groeien-en-vernieuwen-citaten-quotes-en-spreuken-over-reizen-de-neiging-tot-reizen-en-de-innerlijke-reis/>
- <http://cargocollective.com/skwirrol/Peter-en-de-Wolf>
- http://www.beleven.org/verhaal/peter_en_de_wolf
- <http://www.canstockphoto.nl/dieren-op-de-dierentuin-8211677.html>
- <http://www.animaatjes.nl/plaatjes/wolven/>
- <http://www.publicdomainpictures.net/view-image.php?image=24478&picture=&jazyk=NL>
- <http://www.clipartpanda.com/categories/tent-and-campfire-clipart>
- <http://hdimagelib.com/grass+cartoon>
- <http://www.geestkunde.net/woordenlijst/fractals-en-fibonacci.shtml>
- <http://leveninhetkoninkrijk.blogspot.be/2013/10/geloof-waardige-voorbeelden-nodig.html>
- <http://www.clipartpanda.com/categories/creature-20clipart>
- <http://www.nu.nl/ondernemen/3954421/utrecht-verkoopt-300-containers-met-zand-sjeiks-qatar.html>
- <http://www.marloesenreynold.nl/groepsfoto-in-het-bos/>
- http://nl.freepik.com/vrije-vector/werveling-planten-decoratie-op-witte-achtergrond_686528.htm
- <http://www.bewegenismeendoen.nl/>
- <http://pixgood.com/grass-clipart.html>
- <http://www.argonauten.nl/scouting-technieken/kampvuur>
- <http://nl.dreamstime.com/royalty-vrije-stock-foto-drie-stenen-image15575345>
- <http://www.dewemelweide.be/?p=2090>

We leren Peter kennen in het boek als dappere jongen. Hij maakt namelijk een dapper avontuur mee met een grote enge wolf.

Omdat Peter zo een dapper iemand is, krijgt hij de kans om naar Muzenland te gaan.

Jullie mogen ook mee naar Muzenland, maar dan moet je eerst bewijzen dat jullie even dapper zijn dan Peter.

Hoe je mee kan naar Muzenland?

Hoe je van het ene muzische avontuur in het andere avontuur kan springen?

Dat vind je allemaal in dit boek.

Ik zou zeggen, doe het snel open en begin te lezen!

Auteur:

Annemiek Westerlinck

Thomas More Mechelen